

અલખેલા ગવિયા
ઉર્ફે
ફડકતા માથુક.

ઉદ્ધૃત ઝખાન ચ્યાર મુજરાતી હરફોમાં

શીખતેચાલે ગાર છપાતેચાલે,
મી અરુદીન હુમેનુદીન નીઝામી.

ਭੁਕਤਿ ਤੇ ਮੇਲ ਪਾ ਨਿਸਰ.

४. त्रय इरवाण-अभेदावाह.

પેઠણી ખાર. (રજીસ્ટર હયા) ૭૬૬ ૨૦૦૦

સને ૧૯૩૭ હીજી.

સને ૧૦૧૬

[illegible]

ਫ਼ੀ. ੩. ੦-੨-੦

મહમદ ઉસ્માન આકીલ, અહેમદાબાદી.

ઈનસાં કે ભસ્મો જામે મોલા બદનમે તુ હય
પહેલુ મો દીલા ભગરમે હર અજવોતતમે તુ હય
બુલબુલમે શુભમે શુનચએ સરવે ચમનમે તુ હય
મહેશીલમે અંબુમનમે શમચ લગનમે તુ હય
ચંપા ચંબેલી બેલા ઔર નસતરનમે તુ હય
શુલબુદમે કલીમે ઔર યા સમનમે તુ હય
ફરહાદો કેસ લેલા શીરીં સબુનમે તુ હય
મસજીદમે મંદરોમે બસ્તી ઓબનમે તુ હય
અંદાજમે અદામે ઔર બાંક પનમે તુ હય
બુખી મે બુખરમે હુસ્નો ફખનમે તુ હય
ઝાહીદમે મુત્તકીમે આબીદકે મનમે તુ હય
ગબરો મુસલમાં દાશીર ઔર બરહમનમે તુ હય
કુદમે ધરણલામે યસરબ કે બનમે તુ હય
જરારમે જરીમે શમશીર ઝનમે તુ હય
રાહતમે ઐશો અશરત ચેનો અમનમે તુ હય
આકીલ કે દરદો ગમમે રંજો મહનમે તુ હય

કવનાડી કવવાલ મહેતાબખાં ગામરા.

તેરે જોગમે પહેની કફની મેરે બાંકે જવાન મદની
યે મંચ બોલુંગા રોજ મહેશર વોહ આતે હંચ બાંકે સરવર
તુમ દોડાજ વેશે કરની મેરે બાંકે જવાને મદની
નુર ટપકા નજરસે પટકા નીકલા હય કમરસે
અલ્લાહરે નાહુક બદની મેરે બાંકે જવાન મદની
મેરે બાંકે રંગીલે સૈયાં મય પડું હું તોરે પૈયા
કીલે ન મોરી દીલ શીકની મેરે બાંકે જવાને મદની
હરશુલમે તેરી બુ હય હર રંગમે તુલી તુ હય
તુઝે ચંપા કહું યા સમની મેરે બાંકે જવાને મદની

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૯ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા. ન. જો. ન. ગ. પૈ. ૧

વિષય ૬૩૬૮:૩ ૩૬૮

હક નેન કે તારે આજા અબર કે સહારે આજા
રખતીહું તેરી બજની મેરે બાંકે જવાને મદની ।
મય રખતીહું ચેહ કુરકત કયુંકર ચે નીલેગી ઉલ્કત
મય હું હીંદી તુ હય મદની મેરે બાંકે જવાને મદની
શાયકકો હો જો રોજે મહેશર સમજુંગા વતનસે બંકર
અલાહરે ગરીબુલ વતની મેરે બાંકે જવાને મદની

કબાલી (કબાલ મજબુલ રહેમાન)

પસંદ આઈ ન કોઈ શકલ પર સુરત મોહમ્મદકી
હમારે દીલરે છુપકર રેહ ગઈ હસરત મોહમ્મદકી
ન હમ દોઝખમેં જાએંગે, ન હમ જન્નતમેં જાએંગે
બડે દેખા કરેંગે હથમે સુરત મોહમ્મદકી
મુઝીકો અય પ્રીશારે કબ્ર સદમે દે અજયત દે
જરા દીલકો બચાના ઇસમે હય હસરત મોહમ્મદકી
મદીનેકી તરફ લોગોંકો જમ જાતે હુએ દેખા
હમારે દીલકો તડપાને લગી ઉલ્કત મોહમ્મદકી
લહહસે અય ફરીશતો તુમ કહાં જાતે હો બેઠામી
જરા તસકીન હો બાતેં કરો હજરત મોહમ્મદકી
ગુલોંને રંગ તારોંને જાયા રોજે અજલ માંગી
પુકારા દીલ મેરા દે વા ખુદા ઉલ્કત મોહમ્મદકી
પ્રીઝા જલદી કયામત આએ નીકલે આરજુ દીલકી
પડેહ સદમે અલાહ હમ દેખકર સુરત મોહમ્મદકી

નીરાલી કબાલી.

કીસ દુશ્મને બાંકા મોહમ્મત નામ રખા હય
દીલુંકો સોખતા કરનેકા ઉલ્કત નામ રખા હય
કીયા મતસે ચેહ કયા કમ હય ફીરાકે ચારકી ઘડીયાં
ખુદા જાનેકે કીસ દીનકા કયામત નામ રખા હય
નસીહતસે બજાક જાતી હય ચે આતશ મોહમ્મતકી
અજબદી દીલ જલાનેકા નસીહત નામ રખા હય

કોઈ આશકસે પુછે લગ્નકરે બેતાબીએ હીજરાં
 મીઠખમતકે મહેકા દરદે કુરકત નામ રખા હય
 મુસીબતમેં ન કામ આયા કોઈ સબ બનગએ દુશમન
 કોઈ બનલાતો દે કીસ્કા રીક્કત નામ રખા હય

અલમેલી કબાલી.

હુવે જુદાઇસે તેરે બેખુઃ તુમે હમારા ખ્યાલ કયા હય
 ઈસી તમન્નામેં મીટગએ હમ કબી ન પુછાકે હાલ કયા હય
 કહા જો મેનેકે હાય જ લીમ મરામેં તેરે ફીરાકમેં જો
 તો જોલા મરતા હય એક આલમ તુમ્હી મરે તો કમાલ કયા હય
 મુઝે જો આજુર્દા દેખા એકદીન તોકુછ તખસ્સુમસે જોલા કમસન
 કહીંગે પુરા જો હોગા મુમકીન બતાવે તેરા સવાલ કયા હય

ગઝલ ઇસા મોતિ-મુખઈ.

લાલમ ચેહ ન થા તુમકો દીક્ષ લે કે દગા કરના
 મહેશ્વર ચે કીસ્મતકા પ્રીર કીક્ષસે ગીલા ક ના
 દીલબરકી ખુશી કરના યા દીલકા કહા કરના
 ઇસ પ્રીકરમે જોઠા હું બતલાઓ તો કયા કરના
 પડહતે હંચ તેરા દલમા જપ્તે હય તેરી માલા
 અય હુસ્નકે પરમેશર હમપરબી દયા કરના
 ઇજહારે તમન્નાપર કયું ખોચતે હો ખજર
 કયા મરને ખતા કી હય ઇન્સાફ જરા કરના
 છુપ જાએગા મહેશ્વરમે ખુશીદે કયામતબી
 તુમ રૂખસે જરા અપને પરદેકો જુદા કરના
 દીલ મયને દીયા તુમકો કયા ઇસમે ખતા મેરી
 વાદેસે મુકર જાએ ઉસ સખ્સકા કયા કરના
 ગથ ખાકે જો ગીરતાહું હંસ હસકે વોહ કહેતે હં
 આતાહી નહિ હમકો દામનસે હવા કરના
 ઉસ પુતસે ઇસા તુમકો ઉમીદ વફાકી હય
 પત્થરસે વફા કરના યા ઉસસે વફા કરના

કંવાલી (કંવાલ હખીપુર રહેમાન અજમેર)

અળ દીલમે સમાઈ હય કે દીવાના બનેંગે
 મજનુકી તરેહ અપને લી અફસાના બનેંગે
 ઝાલીશો કહો ખુલ્લમે દુરોસે કરે એશ
 મસ્તોંકે લીએ અર્શપે કાશાના બનેંગે
 હમ ઇશકકે કાશીર હય જે પુજેંગે ખુતોંકા
 કમ્બે કે મકાનોંમે લી મય ખાના બનેંગે
 મસ્તોંસે કહો આકે પીચેં ખુમ શરાબેં
 જનત કે મકાનોંમે લી મય ખાના બનેંગે
 અય શમઅ રૂમે યાર ન જુલ્લોંકો ધુવાં કે
 જલનેકે લીએ આએહેં પરવાના બનેંગે
 અકબર હય અદમવાલે ઉનેહુ મહશીલમે ન લે નમ
 જે દેખેંગે ઉનકો વહી દીવાના બને

કંવાલી શમશીર

રખસારપે બલ ખાઈ હુઈ ખુલ્લે દુગા હય
 ચા ચાંપપે છાઈ હુઈ ઘનધોર ઘટા હય
 કયું જુન્દા ન હો જાએં શહીદાને મુહુખ્ખન
 પા જોખકી જનકારમે જળ કુમરી સદા હય
 વોહ તેગે અદા ખોંચતે મકતલ મેં ચલે હય
 કયા બને કે આઈ હુઈ કીસકીસકી કબ્લ હય
 બીમારે મોહુખ્ખતકો શકા હોગી તબીબો
 નુસ્ખેમે અજર શરખતે દીવાર લીખા હય
 નીસ્ખત કે તેરે ગેસુએ મુશકોંકો ખુ તનસે
 ચે મુજસે ખતા હો મઈ ચેહ મેરી ખતા હય
 અન્દાને સીતમ નાઝ મજબ કહેર હય જમને
 જોર ઉરપે ચેહ તુરરા હે કે શમશીર અદા હય
 દીલ લોટ હુવા બતા હય હર ચમેરપે વહાહ
 આ દીલ તેરા મજનુન લી બદ્દ હય બતા હય

ગઝલ (શમશીર)

તેરી તેજે અહા હય ઝોર મય હું
કબકા સામના હય ઝોર મય હું
મુઝે દેરો હરમસે કયા ગરજ હય
કીસીકા નકશે પા હય ઝોર મય હું
અહા અહાઝ ગમઝા નાઝો અશવા
યે એક ફોજે દગા હય ઝોર મય હું
યે કહેતી હય મુઝે શમશીરે અંબર
બસ અબ તેરા ગલા હય ઝોર મય હું
શબે કુરકતમે આકીલ અપના હમદમ
ખ્યાલે દીલ રૂખા હય ઝોર મય હું

ગઝલ (૩૦ પાલ નથુ બેખપુર)

ખુતો શાનેપે બુલ્લેકા બનાના કીસ્સે સીખા હય
હય દોનો હામમે કાતે ખીલાના કીસ્સે સીખા હય
મેરે મહેમાં તેરે કુરખાં જરા ઇતના તો બતવાદે
અહાસે અશમ કે પરદેમે આના કીસ્સે સીખા હય
ચેહુ આહલ ઝોડતો અપની જદાઓં માર ડાવેંગી
મેરી જાં ગુએરકે ઘર આના બના કીસ્સે સીખા હય
નીશાને દખકો ઠાકરસેં કયું પામાલ કરતે હો
હમારે નકશે હસ્તીકો મીટાના કીસ્સે સીખા હય
હમારે સામને ગએરોંકે પાસ આના ઝોર ફીર બના
અસર ઇસ તરેહકી બાંતે બનાના કીસ્સે સીખા હય

મુસ્તેઝાદ એબઝ.

ચાહે શોહદા ખુશ હસબી ખુશ લકમી હય
આલી ન સબી હય
લારેબકે વોહ ઇબને અલી સીબતે નબી હય
આલી ન સબી હય

હુરાને કહા મીલતેહી અય લશકરે આદા

હય વોહ મેરા આકા

બસ છસકી શોબઅતસે શોબઅતલી દબી હય

આલી ન સખી હય

ધંકારસે પ્રીરતે હો ખુદાસે નહિ ડરતે

અચ્છા નહિ કરતે

એક બેઅદબી ઉન્કી તો સોબે અદબી હય

આલી ન સખી હય

હય શાને શરાફત ચેહી હય બને શરાફત

હય કાન શરાફત

મક્કી મદની હાશમી આ સુતલખી હય

આલી ન સખી હો

નીકલા સરે મયદાન જો હબને અસદુલ્લાહ

થરરા ગઝ્ઝ શુમરાહ

કહેને લગે બેશુબાહ ચેહી સીમતે નખી હય

આત્રી ન સખી હય

કામતસે અયાં સાફ હય તકરીરે સરાપા

તન્વીરે સરાપા

હર આઈના ચેહુ આઈનએ ખુલ અજબી હય

આલી ન સખી હય

નેઝેપે થા સર શાહુકા અદલાહરે એબાઝ

આતીથા ચે આવાઝ

સુલતાને શહીદાં ચેહુ હમામે અરબી હય

આલી ન સખી હય

કંવાલી (કંવાલ ખતીલ અજમેરી)

રાહે હકકી મોહમ્મદ ખતાને લગા

પાસ શુમરાહાંકો વોહ ખુલાને લગા

સાફ કાબેસે ઉસને ખુતોંકો કીયા

લા ધલાહાસે બુલમત ઘટાને લગા

વહ ખબર જાનકે ઇંબલીસકો મીલ મર્ધ
 કોઈ પર શોર જાકે મયાને લગા
 સખ જમાં કરકે લશ્કરકો શયતાનને
 ચેહ કહા હમપે કયા જુલમ આને લગા
 દીન અદમદકી શોહરત હુઈ હર જમાહ
 જોકે દુશ્મન થા વોહ સર કટાને લગા
 ખુબ જાહીર કીયા દીન ઇસ્લામકો
 કલમા પડનેકો હર કાફીર આને લગા
 દસ્ત નાખુક ને ને તેજ ફાટક બી
 રોનક ઇસ્લામકી વોહ બડહાને લગા
 પોંચ્યા મેરાજ મેં જખ દમારા નખી
 પહેલે ઉમ્મતકો વોહ બખ્શવાને લગા
 નફ બ સફ રખ ફરીયાને ખડે હો ગમે
 પાસ અલ્લાહકે જખ વોહ જાને લગા
 લા ખુશાસે તુ ઇમાં અય અમદુલ વહાબ
 આખે રહેમત મોહમદ પીલાને લગા

કબીલી (કબીલી અખદુલ ગધુર-પંજાબી)

દેખ આ બેવફા કહે કહેકે સુકરને વાલે
 હુસ્ન અપને પે જરા નાઝકે કરને વાલે
 ફાતેહા ગોરે ગરીબાપે મેરી દે લીલાહ
 ઇસ્તેન્ન આપસે કરતે હંચ તહ મરને વાલે
 બેવફાઓકો ન દીલ સુક્તમે દેના ચારો
 સુનલો અય ગોરે ગરીબોંસે શુજરને વાલે
 દેખના એક નીગેહ બુલ્ફે કરમસે કાતીલ
 બુલ્ફને વાલે હમેં યાદ ન કરને વાલે
 વાહ કયા ખુબ લીખી આજ મઝલ ચેહ શાકીન
 દેખસલ્વેઅલા કહેતે હંચ પડહને વાલે

મ.જલ [ટીટી-ખંખધ]

ઇન દીનોં બેશે જુનું હય તેરે દીવાનેકો
 તોફ ઝંજીર લીયે આતે હંચ પહેનાનેકો

શહેરમે અપને યેહ લેલાને મનાડી કરદી
 કોઈ પત્થરસે ન મારે મેરે દીવાનેકો
 ખુને દીલ પીનેકો ઐર લખ્તે જીગર ખાનેકો
 યેહ ગીબ મીલતી હય જાન તેરે દીવાનેકો
 મના કરતા હય મુઝે ચારકે ધર જાનેકો
 નાલહા આગ લગા દું તેરે સમજાનેકો
 અય મુસબ્બર તેરે હાથોકી બલાએ લેહું
 ખુબ તસ્વીર બનાઈ મેરે દીખલાનેકો

મઝલ કબાલ અબદુલ રહેમાન—અજમેરી.

દીલકો છીના નીગાહિં ચુરા કર ચલે
 કોઈ પુછે યેહ જાદુસા કયા કર ચલે
 મુઝકો છોડા તડપતા હવા ખાકપર
 મેરી જાનીબસે દામન ખચા કર ચલે
 મેરે પહેલુમેં કમ લાર કો બચઠે તો કયા
 મેરા જાનો જીગર સળ જલાકર ચલે
 યેહ ખુશી હય તેરી બીક દે યા ન દે
 તેરે દરકે બીકારી સદા કર ચલે
 હય હય ગોરે ગરીબાં મેં એક તહેલકા
 વોહ જો આએ તો મહેશર બપા કર ચલે

કબાલી (શમશીર)

મયને કહા અબડ હય યેહ ઉસને કહા શમશીર હય
 મયને કહા તુકે મીઝમાં ઉસને કહા યેહ તીર હય
 મયને કહા રૂખસાર પે બલ ખઈ હય જુલફે દુતા
 ઉસને કહા યેહ આશકોંકે વાસ્તે અંજીર હય
 મયને કહા ખાકે કદમકો આપકે રખખું કહાં
 ઉસને કહા કોહલુલ બસરકે વાસ્તે અકસીર હય
 મયને કહા વશ શમસ પેશાની કો કરતા હું રકબ
 ઉસને કહા લીખ જુલફેકો વલલેલકી તફસીર હય

મયને કહા ઉલટમેં તેરી જાનપે ખેલા હું મંય
 ઉસને કહા છન્દા રહા ચેહુલી તેરી તકદીર હય
 મયને કહા આકીલકી કયું હર વકત પડતે હો ગઝલ
 ઉસને કહા કમ બાબત કે અશઆરમે તાકીર હય

(કંવાલી (કલ્લુ એહમદાબાદી))

બજમ સાદીને નોરાલા કોઈ દસ્તુર ન થા
 સખકે હલકેમે વોહ થા ઉમ્મસે કોઈ દુર ન થા
 ઇશક શીરીમેં જે ફરહાદને કી કોલકની
 બન્દગે દામે મોહબ્બત થા વોહ મજદુર ન થા
 દીલકો પામાલ કીયા આપકે કયા હાથ આયા
 ગો ખુરા થા મગર અયસા મુઝે નાસુર ન થા
 નશેમે લે લીયા બોમા તો ખાંચા હય બાંજર
 બદ ગુમાની હય ઉનેહ મુઝસે કે મંબ મુર ન થા
 લેકે દીલ હાય દીખાતે હો તુ આંખેં મુઝકો
 સચ હય દીલ દેનેકો કોઈ તુમ્હે મજબુર ન થા
 હશરકે દીનલી મંય મદ હોશ ઉઠા તુરબસે
 ન શયે ઇશક ઉતર જાગે વોહ મજબુર ન થા
 ઉસને હર શકતમે ખેપરદા દીખાગે જલવે
 હાય હમદમ તેરી આંખોમે કુચ નુર ન થા

(કંવાલી શમશીર)

કમાં અબડને વોહ મારા નજરકા તીર સીનેમેં
 તડપ કર રહે ગયા અપના હીલે નખચીર સીનેમે
 તેરે સોજે મોહબ્બતને છગરકો બુન ડાલા હય
 ગજબકી આગ ભઠકદી ખુતે ખેપીર સીનેમે
 મેરે જજબે મોહબ્બતને કીયા હય કામ માંના કા
 તસબ્બરને ઉતારી હય તેરી તસ્વીર સીનેમે
 ઇલાહી ખચેર હો બીમારે ઉલટ ખુ ઉગલતા હય
 ફીસીને મારદીકો છસ તરેહ શમશીર સીનેમે
 ખુલા ખાદે ફના આકીલલી એક સચ્ચા મુસલમાં થા
 જે દીલ ચીરા તો નીકલી ઉલટ શખીર સીનેમે

મઝલ (મોતી)

મય ન જાનું થા સનમ અપસી જુદાઈ હોગી
 સુરતે જવાબ નજર દીલમે સમાઈ હોગી
 નહિ મીલતા તેરેતમજનુકા પતા અય લેલા
 ખાઠ કુચેમે તેરે કયું ન ઉડાઈ હોગી
 સંગ દીલ મોમ કરે દેખકે સુરત તેરી
 અય સનમ ચેરેપે જળ અયસી સફાઈ હોગી
 લેકે ખન્જરકો શમે વસ્ત્ર ચલેગા કાતીલ
 બસ દીલો જાનસે ગરદનકો ઝુકાઈ હોગી
 કયસે એ વેવફા આશકકા ગુજરા હોગા
 તુરશર હોકે જો સુરતકો હુપાઈ હોગી
 કયસે હોવેગા ઇલાજ અપના તળીખાં સે ભલા
 વસ્ત્ર દીલદારે સનમ દીલકી દવાઈ હોગી
 યાર કુચેમે સનમકે જરા બંદે કહેના
 કહી શૌકીન જલોંકી બી ખેસુનાઈ હોગી

કબૂલી શમશીર.

ક્યામત હય ગઝબ હય ઉલ્ફતે જોડરા શમાઈલમે
 ફરીશતે ચાહસે લટકે હય અયદીલ ચહે બાખીલમે
 મંચ વોહ જાખાઝહુ શોકે શહાદત હય મેરે દીલમે
 લગાકર અપના ખીસ્તર જમ ગયાહુ કુ એ કાતીલમે
 ઉમીદે નફા ખાલે રોગની સુરતસે જેજા હય
 નહિ હે નામ કો જરા ભી અય દીલ તેલ ઇસ તીલમે
 રહે પુરખારે ઉલ્ફતમે હુમારા દીલબી રહેખર હય
 જનામે ખીજરકી હાજત નહિ હય અયસી મંજીલમે
 લગાદે ઔરલી શમશીરકા એક હાય અય કાતીલ
 અલી કુચ જાન બાકી રેહ ગઈ હય તેરે ખીસ્મીલમે
 મીસાલે માંહી યે જે આખ મય ખેતાખ હુ આકીલ
 તહય હરગીઝ ન હોગી ઇસતરહકી મુર્ગ ખીસ્મીલમે

કંવાલી (કંવાલ અબદુલ સત્તાર કલકતા)

હીલ કીસીકે હુસ્નહે કહું અયસા મસ્તના બના
 ગુજરો બીસ્મીલ કર દીયા ઔર આપ દીવાના બના
 હસ્ત સાકી બન ગએ ઔર હુમ શરાબી બન ગએ
 હીલકા મયખાના છગરકા ખુબ પયમાના બના
 કીસતરહ હોઆ ગુજર અપના દરે બના તલકે
 ચાં ફકીરી ઔર વહાં દરબારે ચાહુના બના
 ખુડ બખુઃ માઈલ હુધ બુલ્લે સીયા ઉસ શોખકી
 હીલ હમારા સામને ઉ ખુતકે જબ શાના બના
 મન લગના હીલ કીમીસે તુઝકો સમજાતે હે હમ
 માન લે શે કોન તુ કહું અયસા રીઘાના બના

કંવાલી (કંવાલ અબદુલ કરીમ ખરોડા)

ઇશારા ફત્તહી મીઝગાંકા હય બને પુર અમવ લેલો
 મગર તેજે નીગેહ કહતી હય એક થોડાસા દમ લેલો
 સવાલ એક બોસેકા અય માહેરકા હમ તુમસે કરતે હંય
 જરા મું સે ચેહ કહ તો દો કે નાં રાજી હંય હમ લેલો
 નીકલ કર બજમ રીઘાસે ન જાએગા ન જાએગ
 જો શક હો શોખજી તો દુખારે રઝકી કસમ લેલો
 કહેંગા ખુનકા તાવા ન મયદાને કયામતમે
 હઠાએ તો પીછે પહેલે મુઝસે ચેહ કસમ લેલો
 તુમારી ખાત ખાલી જાએ અય લોગા મઆજઝહા
 છગર કુરબાં તસદ્દુક હીલ હય જો ચાહો સનમ લેલો
 જનાએ કંખ મયખાનેકી જાનીબ છુકે આતે હંય
 મુનાસીમ તો હય રીઘા બહુકે હજરતકે કદમ લેલો
 મેરી મૈયત કે સાથ આકર વોહ કીસ હસરતસે કહેતે હંય
 જનાજા મેરે કુશતેકા જરા દોદો કદમ લેલો
 મસીહા વ ખીજરકો આરઘુ મરનેકી હે હરદમ
 બરાએ નામ હાથોમે જો તુમ તેજે દો દમ લેલો

ખુદા ચાહે તો તય હો જાએગા મયદાને મહેશર બી
નીજમી થક ગએ હો અબ જરા મરકદમે દમ લેલો
કંવાલી (કંવાલ મજબુલ રહેમાન)

આમાદ એ કલે મન આં શોખ સીતમ ગારે
ઈં તુરફ તમાશા બીં ના કરદે શુન;હગારે,
ગર નામો નીશાને મન પુરસંદ બગો કાસીદ
આવારએ મજનુને ફસવા સરે બાઝારે
અય ઈસીએ બીમારાં અજ હીજરતો રંબુ રમ
શાયદ ન બખરદારી અજ હાલતે બીમારે
ખવાહી કે શક્ષા બાશદ બીમારે મોહખતરા
યક જુરઆ ખુદારા દે અજ શરખતે દીદારે
અજકુચએ માશુકાં બાસાઝ મુનીર આયદ
સર બરકફે બાં બર લખ દીલદાર બઅયયારે

દીલપસંદ કંવાલી.

હિસ તુરે મુજસ્સીમને લુબાયા મેરા દીલ હય
યા રખતેરે મેહબુબપે આયા મેરા દીલ હય
શયદા ફેમે મેહબુબે ખુદાકા મેરા દીલ હય
કુરઆંકી કસમ મોમીનો કાબા મેરા દીલ હય
તુ હુરકા શયદા હય મેં હું આશકે એહમદ
બાહીદ તેરે દીલસે તો યે અચ્છા મેરા દીલ હય
બનબાય અગર ખાનએ નઅત્રેન મોહમદ
દાવામેં કરું અર્શે મોઅલ્લા મેરા દીલ હય
વેહશી જો ખરીદારે હુસ્ન હય ઉન્હોં દેખો
મેં બેચ ચુકા હું યે પરાયા મેરા દીલ હય

કંવાલી શાહબાદી બાન.

હજરતે દીલને ચેહ કરદી હે હીદાયત અચ્છી
દુરકી હાલીહ યારોસે મહોબ્બત અચ્છી

મસ્ત અચ્છાહે ન ગમ અચ્છા ન કુરકત અચ્છી
 સખકી ખવાહીશ હે ખુરી મોતકી હસરત અચ્છી
 અયશ અચ્છાહે તો દુશ્મનકો મુખારીક હોવે
 રંજ અચ્છાહે મેરા મેરી મુસીબત અચ્છી
 આકતે રંજ તો આતીહિં મેર સર લેકીન
 દાગ દેખાયે જો દીલમેં વોહી આકત અચ્છી
 ઉસ સીતમગરકો તરસ આયગા મુંહ ધો ડાલો
 ઇસ કદર દીલસે ગીરયાં નહી પુરકત અચ્છી
 મુંહપે અગયારકે અખતરકો સુનાયે દુશ્મન
 ઇસ કદરબી નહીં મુંહ જોરયાં હઝરત અચ્છી

કંવાલી (અલાખ દી અહેમદખાનઃ)

રોનકે મયખાના જખતક સાફીએ ફર જાનાયા
 મસ્ત થા કોઈ કોઈ જોખુઃ કોઈ દીવાના થા
 છસકો દેખો દોરમેં વોહ સાફીએ મસ્તાના થા
 થા બગલમેં મયકા શીશા હાથમેં પયમાના થા
 બાદએ વહદતને જખ દીલસે મીટાયા નકશે ગચ્છેર
 છસ તરફ દેખા વોહી એક જલવએ મસ્તાના થા
 થા ખ્યાલે રૂએ રોશનમેં ચેહ આલમ રાતબર
 વાદીએ અમન હમારે દીલકા ખિલવતખાના થા
 જખ ઉઠાયા જોશમેં સાફીને ચહેરેસે નકાબ
 શીરતો થા વોહ આપહી માઈલ કહું જોગાના થા

(અસલી ગુસ્તેઝાદ કંવાલ અહમદ ખંખડ)

બુલબુલો કીસને કીયા ખાનએ વીરાના તેરા
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા
 ચેહ ઉજડા ઉજડા જો નજર આતાહે આશયાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા
 જાનલી જાયે તો અય જાન ન બુલુંગા તુએ
 યાદ આતાહે મુએ

આકે નાગનકી તરેહુ મોહમેં બલખાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા
 તપીશે હીજસે અબ દીલ મેરા કાબુમેં નહીં
 તન કહીં જાન કહીં
 શમઅરૂ લે ખજાર અબ જલ ગયા પરવાના તેરા
 કયું હે ચીલ્લાના તેરા
 બર બર આતેહં જો અબદુલ કરીમ આંસુ તેરે
 સચ ખતા ચાર મેરા
 કીસને યે છીન લીયા હય દીલે દીવાના તેરા
 કયું હય ચીલ્લાના તેરા

કંવાલી (ખુટી અહેમદાબાદ.)

ઇકરાર વફા કરકે ચું જુદમેં જફા કરના
 અચ્છા નહીં હય જાલીમ દીલ લેકે દગા કરના
 આંખોમેં મેરી બેઠા યા દીલમેં ઉતર આવો
 અહેસાનતો 'ઈતના તુમ ઇસ સરપે ચેહ કર જાવો
 જાલે હો તો તુમ જાવો પરવાદાયે કર જાવો
 જુસ વક્ત મેં યાદ આવું મરનેકી દુઆ કરના
 કુશતોમેં તેરે જાલીમ કુચ્છ જાન ન રહે જાવે
 કુખા હુવા સીનેમેં પગજાન ન રહે જાવે
 જલદીમેં કોઈ દીલકા અરમાન ન રહે જાવે
 થમ થમકે સીતમ કરના રૂક રૂકકે જફા કરના
 અચ્છ નાહિ હોનેકા કીયા કરતી દુઆ મેરી
 મરનાહીયા કીસ્મતમેં આઈ થી કબા મેરી
 ચાહાયા તુમહેં મયને કયા ઇસમેં ખતા મેરી
 આઈના હે ઓર તુમ હો ઇન્સાફ જરા કરના

કંવાલી (કંવાલ બાકર હુસેન લખનઉ)

નમાજ કયસી કહાંશ રોજ અબી તો શુગલે શરાબ મેહુ
 ખુશકી યાદ આએ કીસ તરેહુસે ખુતોંકે કહેરો અઝાબ મેહુ
 શરાબકા શુબ્હ હો રહા હય બગલમેં પાતાહુ મય કીચીકો

મય જાગતાહું કે સોરહાહું ખીયાલમેં હું કે ખવાખમેં હું
 ન છેડ ઇસ વખત મુજકો વાઈઝ નહિ હે માકા યેહ શુદ્ધતશુકા
 સવાર જાતાહે વોહ શરાબીમેં હાજીર દિસ્કી રકાખમેં હું
 ઠલી નકાઝી ઠલી શરાબી ઠલી હું રીન્દ ઓર ઠલીહું ગાહીઠ
 ખુદાકા ડર હે બુતોંકા ખટકા, અજબ તરેહકે અઝાખમેં હું
 ક્યામત આનેકા ખોદ્ કયા હય તરદદો પ્રીકર કયા હે આગા
 હીસાખ કયા કોઈ મુઝસે લેગા ખતા તો મય કીસ હીસાખમેંહ

(ગજલ) (જનાબ મુન્શી મહમદહુસેનનીયર)

ખનાઈ હકને અપને તુરસે સુરત મોહંમદકી
 મકીસે લા મકાંતક હો ગઈ શોહરત મોહંમદકી
 મદીને જાને વાલોંકો જરા મય દેખ લેતા હું
 લોટા દેતી હે મુજકો ખાકપર પુરકત મોહંમદકી
 અકેલા મય ન જાઉંગા લહદમેં ખાદ મરનેક
 રહેગી દીલમે હસરત આંખોંમે સુરત મોહંમદકી
 હસીનોંકી મહોખતકો મેં રખખુ તો કહાં રખખુ
 મેરે કલમે હઝીમે ખસ ગઈ ઉલકત મોહંમદકી
 શરાબે ઇશક અહમદસે હમેશા મસ્ત રહેતા હું
 બરી હય દીલકે ખ્યાલે મેં મયે વહેદત મોહંમદકી
 બુતુને ફીત્ના સાઝીને મુઝે ધરસે નીકાલા હે
 ણયાખામેં ફીરાતી હે મુઝે વહેશત મોહંમદકી
 બહુકા રૂપ સજ્ઘજ સુરમગી આંખેં સીયાહ બુદ્દેં
 પડહો સદ્લેખલા નીયર યેહ હય સુરત મોહંમદકી

(કબ્વાલ) કબ્વાલ હુસેન અમદાવાદ.

મહેબુબે મુજ્હાનીકે હમ દરપે ને બા બેઠ
 આકર હમે કુરકતમેં હમ દીલકો લગા બેઠ
 મહેબુબોંકા મહેબુબ હે હમ સર નહિ હય તેરા
 ઉમ્મતકા મોહમદ કે ઠમેરા તેરે સર સહેરા
 મહેશરમેં કહેગા ખુદા માશુક તુ હય મેરા
 મોદીમે મોહંમદકી કીસ શોકસે બા બેઠ

બન્દા તેરી સુરતકા લીલાહ ઉઠા પરદા
 કીસ નાઝસે વહેદતકા ઠાલે હુએ તુ ખુરકા
 એક મયહી નહિ ખ્યારે આલમ હે તેરા શયેદા
 ખુગદાદકે નકશેકો હમ દીલમેં જમાં બેઠે
 સુરત હે મોહંમદકી ઝોર બન હયે જલાંકી
 કયા આરઝુ મુસવ્વર તફસીર હય કુરઆનની
 યુમુદમેં તબલ્લથી માહે રૂબે તાબાંકી
 દાવા હો જીસે હુસ્નકા વોહ સામને આ બેઠે
 બારા બરસકી કીસ્તી ડુબીકો નીકલા હે
 બરગશતા સુકદદરકો મેરે કયાહી સંબાલા હે
 તારીક મેરે દીલમેં તેરાહી ઉબલા હે
 બેઠકો વો આશકકે બસ પાર લગા બેઠે

રીદવાં.

આસમાનોપે ન વોહ હેરે અમી રહેતે હેં
 નાલગે દીલ મેરે અબ અર્શ નર્શી રહેતે હેં
 દીલ હય યા કોઈ મુરક્કા હે પરીખાદોંકા
 સેકડોં તુમસે મેરે દીલમેં હસી રહેતે હેં
 હો કોઈ ખાતતો ફિર ઉસકા તદાફક કીજગે
 ખુદબખુદ વોહ તો અબસ ચીંબજીબી રહેતે હેં
 ઉલફત દીલગે ફના કે યહ હેં જબસે પાખંદ
 ચોકડી ભુલે હુવે આ હુએ ચીં રહેતે હેં
 જીનકા રહેતા હે મદદગાર તવકકુલ રીદવાં
 વોહ કીસી ખાતકે મોહતાજ નહી રહેતે હેં

(ગઝલ) અખતર.

તઅજ્જબુજ કયા તરફાર ઉનકા મહેશરમે ખુદા ઠેરે
 વોહ શીર હે શહે ખુબાં ઝોર હમશીર બે નવા ઠેરે
 શબે ખીલવત યે કહે કહે કર ઉન્હે જાનેસે રોકાહે
 ઉદુસે જીસકા વાઅદા હો હમારે ઘર વોહ કહુ ઠેરે
 મયલતી હે તબીઅત રાને પીન્હાં ફાશ કરને કો

હુપટા ઉન્કે સીનેપર અગર ઠરે તો ક્યા ઠરે
 અસીરાને મહોબ્બતપર સીતમન્ને હોં વોહ થાડે
 સમજ રખ્યા હે ગાલીમને કે ચેહ બે દસ્તો પા ઠરે
 કહા જમ વસ્લોડો ઉનમે તો ઝુઝલાકર ચેહ ફરમાયા
 તુંમહીસે હમણી ક્યા હોબ્બએં તુમતો બેહ્યા ઠરે
 જવાની હે ઉમંગોપર ઉમંગે હેં તરજીપર
 વો મસ્તેનાજ પરદેમેં અગર ઠરે તો ક્યા ઠરે
 મુના જતા હલીમ એક નાજનીપર બન રેતે હંચ
 યહીં કમુકર હો વોહ તો મુતકી વ પારખા ઠરે

ગજલ કલુબન.

હમ ધન ખુતોસે સખ્ત પરેશાએ હો ગએ
 જળ કુછ ન બન પડી તો મુશ્કાન હો ગએ
 હરવકત આંસનેમેં નહર હે જમાલપર
 હો અપને આપ અબ વો નીગેહબાન હો ગએ
 અય જજએ શોક અબ ન ઉન્કેં શરમ સારકર
 બસ બસ વોહ અપને હીલમેં પરેશાન હો ગએ
 કી કરે વફાપર ઉનકો મહોત ઝેપના પકા
 શુકરે જફાપર ચોર પરેશાન હો ગએ
 મું આપની ઉમ્ર ઈશકમેં હમને તમામ ફી
 થબ હો ગઈ જહાં વહીં મહેમાન હો ગએ
 અબ લુત્ફ ઉન્કા લુત્ફકી હલ્સે શુઝર ગયા
 પુછા ફીસીને ચોર વોહ મહેમાન હો ગએ
 વોહ તુહ છનકો નેહલકા અપને શુરર થા
 હમ ખુતપે લામ બનસે ફરમાન હો ગએ

ગજલ) છમન ખરોદાહ.

ચેહ ફીસને સીખાયા હે દીલ લેકે ફમા કરના
 માઅદા ન વફા કરના કરના તો જફા કરના
 ગએશસે મીલા કરના આશકસે હયા કરના
 ચેહલી કાઈ પરદા હે ઈન્સાફ જરા કરના

બનંદે હંચ વફાકે હુમ ઇમાં હય ચેહી અપના
 દીલબરખી જફા સેના કીસમતકા ગીલા કરના
 એક હુસ્નકી દેવીને મન મોહ લીયા મેરા
 અય ઇશકે પરમેશ્વર હુમપરખી દયા કરના
 એક શોખકો દીલ દેકે હુમ અકલબી જો બેઠે
 કુચ્છ તુહી બતા નાસેહ અબ ચાહીએ કયા કરના
 દીલ આયા તો આયાખી ઉસ પ્રીત્નએ મહેશરપર
 અય મેરે ખુદા તુજકો મંજુર હય કયા કરના
 બેતાબીએ દીલ મેરા ઉપ શોખ સીનમગરસે
 મર કહ નસકે કાસીદ આંખોસે અદા કરના
 સખતીએ તપે ગમગી આંખોમેં યહાં દમકે
 આર આપકી ચેહ છ હય કરના તો જફા કરના
 પા બન્દીએ વઝીહુલી એક ચીઝ હય હયરાની
 ને દીલમેં હો વેહ રખના ને મુંહમેં કહા કરના

ગઝલ શાયક.

સિન્દમેં સરે હશ રમુલે મન્ની હય
 મહશરમેં જુનેહબારેકી કયા ખુબ બની હય
 લુટતી હય મદીનેમેં સદા ફખકી દોલત
 અલાહ અજબ દિલ મેરે મોલાકા ગનીહે
 એક આંઠ હય આર આંની હર એકકે ઘરમેં
 કિસ કિસકી નીગાહમેં વોહ માહે મન્ની હે
 એનામસે દો દુકડે હુવે આંઠ ફલકપર
 ઊમલીકા ઇશારા હે કે શમશીર જનીહે
 મેઝરાજ મેં બેપરવા મિલે અરપે હકસે
 હજરતકાખી કયા મરતબા અલાહો ગનીહે
 દીલ મેરા મદીનેમેં હય જો મય હુ દકતમેં
 મુજકો તો વતનમેં જી ગરીબુલ વતની હય
 હય દોલતે નખતે નખવી ઉસકા મોયસ્સર
 શાયક છમેં કહેતો હમ વોહ કિસમતકા ધની હય

ગઝલ અલાખન્દી.

મય સો જાઈ યા મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ખુલે આંખ સદે અલા કહેતે કહેતે
 ફીયા જુખ્ખહ કાતીલને રૂક રૂકે અમસા
 જખાં થક ગઈ મરહુમા કહેતે કહેતે
 મંચ વલલયલ પદને લગા બેખુદીમે
 તેરી જુલ્ફા માંજરા કહેતે કહેતે
 હુધ સેંકડો મુશ્ફીએ મેરી આસાં
 ફક્ત એક મુશ્ફીલ કુશા કહેતે કહેતે
 અદમસે જખાં થામ કર રહે ગયા મંચ
 હખીબે ખુદાકો જુદા કહેતે કહેતે
 પહોંચ જાઈ યા રબ મદીનેમે મંચબી
 ઇસી તરફ સદે અલા કહેતે કહેતે
 સખા તુહી લે ચલ મદીનેમે મુજા
 બહોત દીન હુવે મુસતફા કહેતે કહેતે

(દીગર)

જખાં ખુશ્ક હાયા ખુદા કહેતે કહેતે
 નિકલ જાએ હમ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 તમન્ના હય દીલમે કે દાખીલ હો યા રબ
 મદીનેમે સદે અલા કહેતે કહેતે
 હુવા તુરપુર રોઅબ મુસાકો અમસા
 જખાં રૂક ગઈ મુદ્દુઆ કહેતે કહેતે
 મોહબતમે કામીલ હુવે ઇબને હમદર
 શીરા કર દીયા સર રઝા કહેતે કહેતે
 મજા હો જો મહેશરમે કુછ મુજસે પુછે
 મેં હો જાઈ ચુપ મુસ્તુફા કહેતે કહેતે
 ગદાઇસે ચાહી મીલી ફખ્રકો અબ
 ચે રતબા મીલા મુસતુફા કહેતે કહેતે

(કવાલી હુસેન)

વોહ તુર જાતે રખી કીસ કીસ અદામેં આયા
 અહમદકા મીમ બનકર સદયે અલામેં આયા
 અહમદ બને મોહમદ બને મહમુદ જોર હામીદ
 બનકર શરીએ મહશર રોજે જહામેં આયા
 અહમદકો દી તસલી લાતકન તુ સુનાયા
 ઉમ્મતકી કી તશફી મુશકીલ કુશમેં આયા
 રહેમતકા અપ્પ ઉઠકર બરસા ઉમંડ ઉમંડકર
 વોહ હી તો રાત બનકર કાલી બટામેં આયા
 પી પીકે પાક હોકર ઝમઝમકે જામ પૈ હમ
 ચલ ચલ હરએક મોમીન શીર અપની જાંપે આયા
 લયલામેં નાઝ હોકર મજનુમેં ઈશક બનકર
 યુસુફમેં ચાહ બનકર ઝુલફે દુતામેં આયા
 કરીદા.

આપકી હસરતે દીદારને મારા મુજકો
 યા નબી શકલ દીખા દીજે ખુદારા મુજકો
 જુઝ તેરી જાત મુકદ્દસકે નહીં કોઇ મેરા
 દીન દુન્યામેં નહીં કોઇ સહારા મુજકો
 હસરતે દીદ મેં જાન આઈ હય આંખોંમેં હજુર
 અબતો દીખલાઇયે વોહ દુરન દીલારા મુજકો
 આરજુ હય ચેહી અપ બાદશાહે હુસ્નો જમાલ
 તેરી સુરતમેં હો ખાલીલા નજારા મુજકો
 દીનો ઇમાન દીલો જાન રહે યા ન રહે
 આપ મીલ જાય તો સખ કુચ્છ હય ગવારા મુજકો
 કમું નહો કપ્પ મુજ આજુજપે હર ચક શખસનીસા ર
 પ્યાર કરતા હય વોહ અદ્વાહકા પ્યારા મુજકો

(કવાલી)

સાકીકો કીસ્ને મુજએ ખેઝાર કર દીયા હે
 આનેસે મયકદમે ઈન્કાર કર દીયા હે
 ચેહ મયકદા ન છોડું સાકીસે મુંહ ન મોડું

મસ્તાન મારેફતને હુશીયાર કર દીયા હે
 બર દે કાઠ ખાલી હરસે ન ફેર ખાલી
 કવસરકા હકને તુજકો મુખત્યાર કર દીયા હે
 દરપર તેરે પઠા હું કીસ બં યહાંસે બાઉ
 અપનેસે તુને મુજકો બેઝાર કર દીયા હે
 આબાદ મયકદા હો સાકી તેરા બલા હો
 ઉલકતકા બામ દેકર સરશાર કર દીયા હય
 ગફલતમેં મો રહેથે સુમરાહ હો રહેથે
 આકીને રૂખ દીખાકર દીનદાર કર દીયા હે
 ઉઠેગેં રાજે મહેશર હમ નામ તેરા લેકરે
 દે દેકે તુને સાગર સરશાર કર દીયા હે
 મનસુરકો પીલા કર સર મસ્ત ઉસે બના કર
 પ્રીર દારપર અહકા કર સરદાર કર દીયા હય
 આકી મેરા નીરાલા કાળેકા રહેને વાલા
 હો ઉલકા બોલ બાલા સરશાર કરદીયા હય
 બામેં શરાબ બરદે મસ્તાના મુઝકો કરદે
 સબ મયં કશોંકા તુજકો સરદાર કરદીયા હય
 હય મયકદો શરીઅત બર તુબી બામ વહેદત
 અકબરને તુજકો અહેમદ મય ખવાર કર દીયા હે

ગઝલ બસન્તી

બીમડી મેરી બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 અદાહસે મીલાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 ધરકાંકા બામ બરદો મસ્તો અલસ્ત કરદો
 બેખુદ મુઝે બનાદો બન્દે નવાજ ખવાજ
 દુન્યા વ હીંકી કુંલ રૂબ ઉનકે હાયમે હય
 બે કુચ્છ કે તુમસે માંગે કરતે અતાહો ખવાજ
 હો લાડલે ખુદાકે ખારે હો મુસ્તફાકે
 મુલતાને અવલીયા હો બન્દે નવાજ ખવાજ
 મહેશરમેં કાલ પુછે બત્લા શકીઅ તુ અપના
 કામન પઠે કહેદું દેખો ચેહ કમા હય ખવાજ

તારીખ.

મક્કા મોઅઝઝ ઝમા

યેહ વો આત્રી મકામકી તવારીખ હય, કે છસ્કે નામ યોર ખુઝુર્ગીસે તમામ ઇસ્લામીબાઈ વાકેફ હોંગે. ઇસ કીતાબમેં કઅબેશરીફ યોર હરમ મોહતરમકી ઇમારતકા ઝીકર હય. યોર મસ્જેદુલ હરામકે શરાફકી યોર કરામાત યોર અબાબલ હાલાતને પેસ્તરકે ઝમાનેમેં વાકેઅ હુવે હંમ ઠરજ હંમ. યેહ કીતાબમેં ચાર ખાબ હંમ.

ખાબ પહેલા.

ફસલ પહેલી-અસ્માકે (નામુંકે) ખયાનમેં ફસલ હુમરી-મક્કા મોઅઝઝ ઝમાકી આબાદીકે ખયાનમેં ફસલ તીસરી-મક્કા મોઅઝઝમા યોર મદીના મુનવ્વરાકી ફઝીલત ફસલ ચોથી-મક્કા મોઅઝઝ ઝમાકો વતન ખનાનેમેં બીઅકવાલ મુખતલીફ હંમ. ફસલ પાંચમી-ઉન મુતખર-રીફ જશુકે ખયાનમેં જહાં દોઆ મકખુલ હોતી હય. ફસલ છઠી-મકકે કે મકાનાત યોર ઝમીનકે બેચને યોર કીરાયા લેનેકે હુકુમકે ખયાનમેં.

મુતસરા.

તામીરકે ખયાનમેં, યોર ચાહે ઝમઝમકે શરફકે ઝીકરમેં, યોર કઅબેકે જવાહીર યોર . ફુ યોર નઝફકી કેશીયતમેં.

ખાબ તીસરા.

હય ખયાનમેં કે મસ્જદ હરામકી વઝે પેહલે કમાથી યોર હસ્કે બાદ કીસકદર બહાઈ અઈ યોર જો મઝમુન હસ્કે મોતઅલીફ હય.

બાબ ચોથા.

આલે ઉસમાનકે કાયમ હોનેકા ખ્યાન વગયરા વગયરા,
 ઓર બહોતસે હાલાત દરજ હંય. યે કીતાબ ગોયા મક્કા
 મોઅજ્જ ઝમાકી ગાઈડ હય જે સાહુખ હજ પઠ આય હંય
 ઓર જે જાનેકા ઇરાદા રખતે હંય, ઉન્કે લીએ તો યે
 કીતાબ જે ઇન્તીહા મુશીક હય. મક્કા મોઅજ્જ ઝમાકે હાલા-
 તસે વાકેફ હોનેકે લીએ ઇસ્સે બઢકર ઓર કાઈ કીતાબ
 નહીં, યેહ કીતાબ પેહલે અરબીમેં થી બાદ ઉર્દૂ હુઈ મગર
 ચુંકે ઉર્દૂ નહીં જાનનેવાલે મુસલમાનભાઈ ઇસકા ખાતીની
 ફેઝ નહીં ઉઠા સકતે થે ઇસ લીએ હમને ઇસકા ઉર્દૂ
 જબાન ઓર ગુજરાતી હરફેમેં ઉમદા ગ્લેજ કાગજપર
 છપવાઈ હય ઓર રંગીન પુર નકશે. નીગારવાલે ટાઇ-
 ટલકી ઉમદા પક્કી જીલ્લ બંધાઈ હય. ઇતની તમામ
 ખુબીયુંપર કીમત સીક્રે રૂ. ૦-૧૨-૦.

મીલનેકા પતા-

મીઆં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુકસેલર

ડૉ. ત્રણદરવાજા-

